

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Συγγραφεῖσα μὲν παρ' ΑΓΑΠΙΟΥ Μοναχοῦ

* Ἡδὴ δὲ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

* Ἰερῶς καὶ ἐρημερίαν τοῦ Ναοῦ * Ὁσίου Μελετίου.

Πρὸς χρῆσιν καὶ εὐλόγησιν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ: Α. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ ΚΑΙ Α. ΚΑΤΤΑΤΖΗ

1922

15 Δεκεμβρίου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. Α΄.

Ἱερῶν ποδῆρει κατακοσμούμενος καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθοις ἐπι-
σταζόμενος, τῷ δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες. Ἐλευθέριε σοφὲ,
καθαίρετα τοῦ Σαταν. Δι' ὃ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν πιστεῖ τι-
μώντων τὴν μακαρίαν σου ἀθλήσιν.

Κοντάκιον Ἦχος Δ΄. Ὁ Ὑμνωθεὶς

Τὸν Ιατρὸν καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, τὸν Λυτρωτὴν τε καὶ Σωτήρα
τοῦ κόσμου, αὐτὸν τὸν ἔλπον Κύριον ἱκέτευε, ἅπασι δωρήσασθαι τὰ αἰ-
τήματα ὅσα πρόσφορα τυγχάνουσι, καὶ σωτήρια μόνα, καὶ τῶν πται-
μάτων λύσιν ἐξαιτοῦ τοῖς Σὲ τιμῶσι κλεινὴ Ἐλευθέριε.

Μεγαλυνάριον.

Πᾶσαι αἱ ἐπίτοκες εὐλαβῶς, ψυχὴ τεθλιμμένη σοι κραυγάζουσιν
Ἀθλητὰ, δώρησαι εὐτοκίαν ἡμῖν ἐγκυμονούσαις καὶ ἐλευθερίαν ὡς Ἐ-
λευθέριε.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σελ. 113. Αἰσχρὸν ἐστὶ γυναιξὶν ἐν Ἐκ-
κλησίαις λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτάσσεσθαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς ὁ νόμος λέγει,
ὅτι ὁ οἶκος Θεοῦ εἶναι εἰρήνης καὶ ἀγάπης καὶ ὅχι ἀκαταστασίας καὶ
οἰλονεικίας. Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων.

17 Δεκεμβρίου

Τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης.

(Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α΄.)

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν πρόεδρον, τὸν φρουρὸν
μονῆς τῶν Στροφάδων, Διονύσιον ἅπαντες τιμῶμεν συμφώνως οἱ
πιστοί, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εὐλογοῦντες, αἰετὶς λιτταῖς τοὺς τὴν σὴν μνη-
μὴν ἐπιτελοῦντας σῶζε καὶ βοῶντας σοι δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ.
Δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβυν
ἀκοίμητον.

Ἡ Παρθένος σήμερον (Κοντάκιον Ἦχος Γ΄)

Ἐορτάζει σήμερον τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, εορτὴν χαρμόσυνον,
τὴν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἰγίναν τὴν ἐν κυκλάσι προσκαλουμένην,
ἅσμασιν ἀξιοχρέως ἀνευφημήσαι, καὶ παιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν
κλέος νῦν Διονύσιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρὸς, πρόεδρος Αἰγίνης καὶ Στρο-
φάδων μέγας φρουρὸς, χαίροις Ἐκκλησίας φωστὴρ νέος τρισμάκαρ,
Ἀρχιερέων κλέος ὡς Διονύσιε.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Ἀλληλοῦδα.

Ὁ ἐξ Αἰγίνης ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἱερεὺς καὶ Προσκυνητὴς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Τὸ μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν στίχους η΄.

Καὶ ψάλλομεν προσόμοια ἤχος α΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ποιμὴν τῆς Σιών Μόδεστος ὁ
πάνσοφος καθεῖλε νεανικῶς ὄψιν τὸν δόλιον, ἐν τῷ σταδίῳ λαμ-
πρῶς Χριστὸν κηρύξας θεὸν ὑπερτέλειον, παντοίας ὑπὲρ αὐτοῦ,
ὑπενεγκὼν κακουχίας, καὶ μαστιγὰς, καὶ τελειωθείς ἐνθέως δό-
ξης κατηξίωται τῆς ἀρρήτου καὶ θείας Ἱεράρχης ὡς θεόληπτος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ἐν Σιών ὁ ποιμὴν Μόδεστος ὁ
ἐνδοξος τυράννων τὰς ἀπειλὰς καὶ πᾶσαν μαστιγὰ ἠγήσατο ὡς
οὐδὲν ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ ὁ πανεύφημος, ἀθλήσας καρτερικῶς
τοὺς δυσμενεῖς ἀνδρικῶς κατεπάλαισε, καὶ εἰς οὐρανοῦς, ἐν δόξῃ,
μαρτυρίου πτέρυξιν ἀναπτὰς ὑπὲρ πάντων ἱκετεύει τὸν φιλάν-
θρωπον.

Τὴν σὴν πανένδοξον ἀθλήσιν γηγενῶν τὰ στίφη σεπτῶς μα-
καρίζουσιν, ὑψοῦντες πανευσεβῶς Χριστὸν τὸν κύριον, τὸν κόσμῳ
σὲ θαυμαστόν, καὶ θεηγόρον λαμπρὸν ἀναδείξαντα, καὶ πρόεδρον
ἐν Σιών Ἱερομάρτυς παμμάκαρ ὡς Μόδεστε, διδὼς πόθψ σου τε-
λοῦντας τὴν σεπτὴν πανήγυριν, ἀπημάντους συντήρει, ταῖς πρὸς
κύριον πρεσβεΐαις σου.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς. Ἔτερα προσόμοια ἤχος ὁ αὐτός.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ Μόδεστε ἐνέφηκε, θαυματουργόν
σε δειξάμενον, καὶ γὰρ ἐπήλθε σοὶ τῶν θαυμάτων πλοῦτος καὶ
εἰς τὰ βοσκήματα, τὴν χάριν ἀπεδίδως ἐν θαύμασι Χριστὸν ἱκέ-
τευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Μόδεστου τὴν μνήμην οἱ πιστοὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Πατριαρ-
χῶν ὑπεραίροντος, ὑμνήσωμεν σεπτῶς, ἐπαξίως πάντες ἐπ' αὐτὸν
προστρέχοντες, τὴν χάριν ἐξ αὐτοῦ ἀρδύμενοι, Χριστῷ πρεσβεῖ
γὰρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πανήγυριν ἄγομεν παιδρὰν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὃν ὁ Θεὸς καὶ ἐδόξασεν, ἐδόθη γὰρ αὐτῷ τῶν θαυμάτων χάρις ἱατρῆσιν ἄμισθα τὰ κτήνη ἐκ παντοῦ νοσήματος, αὐτῷ προσδράμωμεν δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος β'.

Τὸν ἐν θαύμασι περιβόητον, καὶ Χριστοῦ ἀθλητὴν ἐννομώτατον, τὸν τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς ἀνεψόγητα, δι' οὗ τὸ Πατριαρχεῖον κληρωσάμενον, καὶ θεόθεν τὴν χάριν τοῦ ἔσθαι τὰ βοσκήματα ἀνθρώπων ἐνεκα διαδεξάμενον. Τὸν ὑπὸ τυράννου δυσεβοῦς, καὶ στρατιωτῶν Ἰουδαϊζόντων παντοῖως ὑπὲρ εὐσεβείας αἰκισθέντα. Δεῦτε τῶν εὐσεβοφρόνων τὸ σύστημα κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν λέγοντες, Χαίροις Ἱερομάρτυρων, καὶ Πατριαρχῶν ἀγαλλίαμα Μόδεστε. Χαίροις ὅτι διὰ τῶν παρόντων καμάτων, καὶ ἀπείρων βασανιστηρίων, ὧν ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καθυπέμεινας, νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, εὐκρινῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν τριάδα ἀγαλλόμενος. Ὑπὲρ ἡμῶν οὖν μὴ παύσεις τῶν σὲ εὐφημούντων πρεσβεῖαν πρὸς κύριον ἐκτενῶς ποιεῖσθαι τὸν σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον ἡχος ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπῆλαιον. Ἡ παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, ἀκούσατε ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶ χωρὰ τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ, ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐξοδος· φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθίσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἔτων μεμέτρηται. Πολὺ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεὸς γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρώτη, ἵνα μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἐπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυρεῖ τὰ καλά, καὶ βεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦ-

τον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. Δίκαιων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐμὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακώεις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανάσιας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς ἐπιθυήρες ἐν καλῇ διαδραμαῖνται· κρίνουσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπαιδῆτες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα. — Κεφ. μγ'.

Τὰδε λέγει κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοσύνην, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, καὶ ἀκουσάτωσαν· γίνεσθέ μοι μάρτυρες· κἀγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ Θεός· καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεῦσῃτέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφῶν. ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ Θεός· ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου, ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποτρέψει αὐτό; οὕτω λέγει κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Ἐἰς τὴν λιτὴν Ἡσιόμειλα· ἡχος α'. Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος σὲ χωρῖσαι ἴσχυσαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τοὺς τὰ τῶν εἰδώλων φρονούντας ἀνδρῶς κατέβαλες. Ἐκτενῶς οὖν προσδεῦν μὴ παύσης ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Ἀγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν καθέδρᾳ ἀρχιερέων καθίσας, τὸν κύριον τοῖς ἐνθέοις ἔργοις σου ἐδόξασας, διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν καὶ μέγας ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύσεις ταῖς πρεσβείαις σου.

ἤχος πλ. β'.

Τῷ ἰστίῳ τοῦ ἁγίου πνεύματος Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἡ ψυχὴ σου πτερωθεῖσα τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀθρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοῦς ἐπουρανίους ὅθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν ἀεισέδασσον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγυδόνων ῥυσθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

ἤχος α'.

Τὴν τῶν βασάνων σου πλυθὺν, ὡς γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ τῆς γῆς, θαυμάσιε Μόδεστε τοῖς μετὰ ταῦτα φέρειν ἀριδύλως παρέδωκας, καὶ τῶν νοσημάτων τὰς προσβολὰς ἐν τῇ καρτερίᾳ τῶν προσευχῶν σου πάσας τῶν ζώων ἀπελάσας ἀπήμβλυνας ἀνοδος γὰρ θεῖα καὶ λαμπρὰ πρὸς οὐρανὸν τοῦς βουλομένους ἀναγούσα, πᾶσιν ἀναφανδὸν τοῖς ἐχέφροσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεάρεστος βίος σου, τέρψιν ἡμῖν ὁσὴν παρεχόμενος ἀλλ' ὦ τῶν Ἱερομαρτύρων, ἀποστόλων, καὶ προφητῶν ὁμόσκηνε, καὶ τῶν ἀγγέλων συνόμιλε, διὰ παντὸς τῶν κινδύνων μὴ παύσης καὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων, καὶ ἀοράτων ἐλευθέρους τῆς ἐπηρείας, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου ἡμᾶς ἀπεργάσασθαι.

Δόξα ἤχος α'.

Τῆς τρισηλίου θεότητος, τῆς μιᾶς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ λόγου, ἀρρήτως, καὶ ἀπαθῶς ἐκ τῆς πανάγνου θεομήτορος σάρκα καθ' ὑπόστασιν ἐμψυχωμένην ἀνειληφείας, μέλλοντες ἑορτάζειν τὴν καθ' ἡμᾶς ἐνσαρκον οἰκονομίαν αὐτῆς, καὶ ἀρρήτον γέννησιν, εἰ ἥς τὸ ἀνθρώπινον σωτηρίας ἐπέτυχε, δεῦτε καὶ τὸν ὑπὲρ χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐναθλήσαντα Ἱεράρχην Μόδεστον ἐπαξίως ἐν ᾧδαῖς τιμῆσωμεν ἱκετεύοντες, ἵνα πρεσβεύῃ τῶν παρόν-

των ἡμᾶς ῥυσθῆναι, καὶ μελλόντων δεινῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Νεφέλην σε φωτὸς ἀιδίου παρθένης ὁ προφήτης ὠνόμασεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβάς ὁ λόγος τοῦ πατρὸς, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας τὸν κόσμον ἐφώτισε, τὴν πλάνην κατήργησε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἱκετεύουσα ἐκτενῶς παναγία δεόμεθα, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν ἀληθῆ θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὴν στιχ. στιχηρὰ προσόμοια.

ἤχος β'. ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Σκευὸς ἐκλογῆς σὲ προῖδὼν μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων κρύφια ἄξιον καθέστηκεν ποιμένα θείας οἰκίας, ἣν πανσόφως κατήρδευσας διδάγμασι θείοις, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτῶν ἐξήνεγκας. Μόδεστε τῆς πίστεως ὄντως, καὶ τῷ αἵματί σου προθύμως τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφε.

Στίχ. δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Δεῦτε Ἱερέων ἡ πληθὺς, καὶ ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, πατριαρχῶν ἡ κληρίς, ἄσμασι τιμῆσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα στέφανον ἀκήρατον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐπερ παρυστὸς νῦν τῷ θρόνῳ νέμει διαφιλῶς τὰς Ἱάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου κύριε ἐνδύσονται.

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν πνεύματος ἁγίου τρισμάκαρ, καθάρας σου τὴν ψυχὴν, καὶ τῷ θεῷ χρίσματι ἀρχιερεὺς γεγονώς, ποδηγέτης τε ἐνδοξε λαοῦ, καὶ προστάτης τοῖς ἐπιτελοῦσι σου τὴν θεῖαν ἄθλησιν, αἰτησαι παμμάκαρ δοθῆναι λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

δόξ. ἤχος πλ. δ'.

Τὸν τὴν ἐνότητα τῆς ἐπὶ Θεοῦ φύσεως εἰς τρεῖς καθαρῶς, καὶ ὁρδοδόξως ἀνακηρύξαντα διόλου ὑποστάσεις, καὶ αὐτῆς μιᾶς τὴν τριάδα οὐσία ὁλοσχερῶς, καὶ εἰλικρινῶς δογματίσαντα μίαν θεότητα, πατρός, καὶ ἁγίου πνεύματος, τυράννου ἐνώπιον διαρρήδην ἀποφηνάμενον, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις θεόθεν πατριαρχεύσαντα. Μόδεστον τὸν πανάριστον, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον Ἱερῶς ἀναδησάμενον, δεῦτε συμφώνως ὧ φιλέορτοι ἀσματικῶς εὐφημήσωμεν λέγοντες, χαίροις τῶν ἀρχιερομαρτύρων τὸ ἀγλάισμα.

Χαίροις ὁ τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας τριάδος μετ' ἀγγέλων παριστάμενος, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θείας δόξης ἐπαυγαζόμενος. ὅθεν καὶ ἡμᾶς τῆς μακαρίας ταύτης ἐλλάμψεως σοὺς ἰκέτας τυγχάνοντας ἀξίωσον παμμακάριστε, πρεσβεύων ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

ὑπόδεξαι Βηθλεέμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννησάμενος ἦκει. ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. μάγοι ἐκ Περσίδος τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Τροπάριον ἀπολυτικίον ἤχος α'.

ὑπμονῆς γέγονας οἰκητήριον, καὶ βοσκομάτων ἀπάντων ἀσθενείας κατεχομένων ἀλεξιτήριο. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἱερομάρτυς πατὴρ ἡμῶν Μόδεστε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ δεομένων δούλων σου, σωτηρίαν δωρηθῆναι, καὶ ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Δόξα ἤχος δ'.

Ὡς Ἱερομάρτυρα ἐνδοξον καὶ τοῦ Θεοῦ ἀδελφου διάδοχον. συνελθόντες ἐν πίστει τιμῶμεν σε Μόδεστε. συγγνώμην παρὰ κυρίου δωροῦμενον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν στιχολογίαν καθίσματα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ πταυρῷ ἐκουσίως.

Σοὺ τὸν σωτήρα ὀλίκως ἀγαπήσας τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἠνεγκας στεῖρῃ καρτερῶς, πλάνην τὴν καχεόσπερον νουνεχῶς ἀποκλίνας. ὅθεν θεῖε Μόδεστε καὶ αὐτὸς σὲ σὲ δοξάζει ἐν οὐρανοῖς ἁγίως, καὶ ἐν γῇ, διὰ καὶ σκέπῃ τοὺς σὲ ἐορτάζοντας.

Δόξα ἤχος α'. — Χορὸς ἀγγελικὸς.

Θαυμάσιος φωστήρ εὐσεβῶς ἀναλάμπας, μαρτύρων διαυγῆς Ἱεράρχα παμμακάρε φωτίζεις νῦν ἅπαντα τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ὅθεν σήμερον οἱ εὐσεβεῖς καὶ πόθῳ σὲ γεραίροντες παντοίων νόσων κινδύνων, ζητοῦμεν τὴν λύτρωσιν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐγγίζει ὁ κριτὴς ἐπὶ θύρας τὸ τέλος, γρηγόρησον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλευθέρωσον τῶν φοβερῶν με βασάνων, καὶ ἐν τόπῳ μὲ τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανάμωμε δέσποινα.

Εἰς τὴν β', στιχολογίαν καθίσματα

ἤχος α', τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς Ἰσχυοῦσεν ἡ σὰρξ ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη. ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας σὺ στεῖρῃ, ὥς τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε Ἰσχυὸν λαβὼν ἀπὸ ὕψους κατευμεγεθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων. διὰ σὲ δοξάζομεν.

Δόξα ἤχος πλ. α' τὸν συνάναρχον λόγον.

τὴν πανήγυριν πάντες Ἱερομάρτυρες, τοῦ ἐκδιδάξαντος ζήλω τὴν σωτηρίαν ἡμῶν εὐφημήσωμεν φαιδρῶς ἀγαλλιώμενοι, ὅτι ὠδήγησε πολλοὺς προσελθεῖν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι καὶ κερδῆσαι τὴν βασιλείαν, ἐν τῇ ἐνδόξῳ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀρχαγγέλων ἀγγέλων τὴν ὑπερέχουσαν, τὴν θεοτόκον Μαρτίαν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, ὥς γεννήσασαν Χριστὸν ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐβρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ ἁδου δεσμῶν, ὥς δαίμονας καταισχύειν, καὶ συνεῖναι μετὰ ἀγγέλων ἐν τῇ ἀβρότῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα ἤχος πλ. δ'.

τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς ἀκτίνας ἐκπέμπεις πάτερ ἡμῖν τῶν θαυμάτων τὴν ἐλλαμψιν τηλαυγῶς, ἡ χάρις γὰρ τοῦ πνεύματος ἀποστόλοις, ὥς γέγραπται, καὶ σοὶ σαφῶς ἐνφώκησε θεόσοφς Μόδεστε, καὶ τὰ γὰρ θαύματα πάντας εἰσφέρει πρὸς ἐκπληξιν. ὅθεν δυσωποῦμεν, μὴ βραδύνης παμμακάρε ἡμᾶς πάσης θλίψεως, ὥς ταχέως ἐκρύσσασθαι τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου. δόξα ὕμνος Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι σώσεις ἅπαντας ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἐκ Θεοῦ γὰρ ὑπάρχεις μακάριε.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου τὸν ποταμόν, ἐνοῦσα ψυχὴ μου τὸν φοβερόν, φρίξον, καὶ συστάληθι τῆς κακίας ἀπόστηθι, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ πένθει πικρῶς ὀλοῦζουσα, ἐν συντριβῇ καρδίας μετὰ ταπεινώσεως πρόσδραμε πρὸς τέλος τῇ μητρὶ τοῦ κυρίου, καὶ ταύτης δεθῇ ἐξ αὐτοῦ σὲ λυτρώσασθαι Θεοτόκε κραυγὰ.

ζουσα, πρόσθευε τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου.

Δόξα. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν εὐφρανas Ἱερωσύνην, καὶ σὼ αἵματι τὴν ἐκκλησίαν, ἐν Ἱερουσαλὴμ γὰρ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκίτευσε δωρήσασθαι ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετέμνηκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σὲ ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκίτευσε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

προκείμενον. ἤχ. δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. στιχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ἐν ἀδελαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κεφ. ιβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. καὶ πᾶς ὅς ἀρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγάς, καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς, ἢ τί ἀπολογήσῃτε, ἢ τί εἴπητε. Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

εἶτα ὁ Ν. Ψαλμός.

δόξα. ἤχ. β'. ταῖς τοῦ Ἱεράρχου

καὶ νῦν. ταῖς τῆς θεοτόκε.

εἶτα στιχ. ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

καὶ τὸ Ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β'.

Σήμερον ἐξέλαμψε πιστοὶ ἡ φωτεινὴ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Μοδέστου, συγκαλοῦσα ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν.

Δεῦτε οὖν ἐγκωμίους καταστέψωμεν αὐτὸν λέγοντες. Χαίροις ὁ τῶν Ἱεροσολύμων ποιμήν, μάρτυς, καὶ φωστήρ. Χαίροις ὁ τὸ ὄπλον τοῦ σταυροῦ ἀνδρείως ἀναλαβὼν, καὶ τὸν νοητὸν Γολιάθ δαδιτικῶς καταγωνισάμενος, καὶ ἀριστεύσας γενναίως. καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου κομισάμενος Χριστοῦ, ὃν ἐκίτευσε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταθασίαι

ᾠδὴ α'. ἤχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεστῶς υἱῷ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

ᾠδὴ δ'.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρου ὁ αἰνετός, κατασκήνου δασέας, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ εἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ἐδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ στ'.

Σπλάγχχνων Ἰωανν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη βεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ Παιδες, εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοὺς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ

τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἐψάλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἡ δροσοδόλος, ἐξεκκρίνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὕς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἢν ὑπέδω νηδύν· διὰ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πάντα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλίνον ψυχὴν μου τὴν τιμωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπῆλαιον, θρόνον χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ α΄. Εὐμαρτυρία θαλάσσης.

Στόματι πηλίνῳ καὶ γλώσσῃ γεῶδει, σὲ τὸν ἰσάγγελον, ὅμιν ὁμότιμος Μόδεστε, ὥς οὐρανόθεν δυσωπῶ σε ταῖς πρεσβείαις σου ἐξαστράψας· φωτίσον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου.

Υλὴν φθιρομένην, καὶ ῥέυσαν δόξαν καὶ κόσμον σὺμπαντα, καὶ κοσμοκράτορα παραδραμὼν ἀντὶ πάντων, τὸν Χριστὸν ἐκτίσω Μόδεστε, οὐ τρωθεὶς τῷ ἔρωτι ἐνήθλησας στερρώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις καὶ τέρασιν ὥρτης πολὺς ἐν θαύμασι, καὶ περιβόητος, ὕδατι μόνῳ ραντίζων, καὶ ἰώμενος τοὺς κάμινων· τὰς βροτοὺς, σὺν τοῖς κτήνεσιν ὧν λίαν συμπάθεστατος.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν ἐσκήνωσεν ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξαται;

ᾠδὴ γ΄. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μελὸν ἀναβαίνει εἰς μέγιστον ὕψος· Ἱεροσύνης, νυκτός ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ πᾶτερ ἐφθασας, καὶ προσευχῇ ἐμμόνως σου ταύτας ἠνέφξας θαυμασθεὶς τῷ ἐγχειρήματι.

Εχρίσέ σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ Θεός σου, παρὰ τοὺς σοὺς μετόχους ἀγαλλιᾶσθαι ἔλαιον, καὶ μύρον θείου χρίσματος, καὶ ἐξεχύθη σου δαφιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.

Εχθροὺς τοὺς ἀράτους, καὶ δράκοντας νοητοὺς, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ βασιλέα τὸν ἐχθιστὸν, καὶ σθερὸν τῇ χάριτι σταυροῦ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ἰνα χάρισης ὅλην τὴν ἑλλαμψιν τῆς ἁγίας τριάδος ἐστὶλθωσας, τὸν νοῦν σου, οἷα νεόσμηκτον ἔσοπτρον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας Μόδεστε, ἐνδόξε ἀρετῶν, καθαρωτάτῳ φωτὶ.

Η σύλληψις ἀνευ πάθους, ἡ πρόσκλησις ὑπὲρ λόγον Παρθένε τοῦ τόκου σου προήλθε· τὸ γὰρ Προφῆταις θρυλούμενον ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

ᾠδὴ δ΄. Καύσιμα ἡχοῦ, δ΄. ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου, σεαυτὸν δὲ φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς αὐλὰς μετετέθης χορείας μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν Χριστῶν πᾶτερ ἱκέτευσ.

ᾠδὴ ε΄. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία Πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ δ΄. τὴν ἐν σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν.

Ο ἐν ὑψίστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερώς καὶ σὺν ἀγγέλοις ἄδων ὕμνον αὐτῷ τρισάγιον, καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρᾳ, ἤνεσας τοῦτον ἐν γῇ.

Ράβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου, εἰδῶλῳν ἔτεμες τὴν πλάνην· Ἱεράρχα, κυμαινομένην θάλασσαν, ὥσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρὰν· θεόπτῃς ἐνδόξε Μόδεστε, ἐξηγητήν· Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνέα σοφῶν τῶν γραφῶν καθιστᾷ σε τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου ἀχραντὲς ἀγνή, ὃν ὁμῶν κόσμος ἅπας προεορτάζει φαιδρῶς.

ᾠδὴ ε. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ο πρὸ γενέσεως εἰδής, τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλασθῆναι ἐν τῇ μήτρᾳ σε ἀγιάσας ἅγιε Μόδεστε, ὡς προφήτην ἄλλον σοφῶς, Ἰερεμίαν σὲ ἀγρυπνον ποιμένα, καὶ φύλακα τῆς Σιών ὄντως προβάλλεται.

Τὸ προαιώνιον σε φῶς, ἐφ' ὑψηλὴν τῆς Ἀρχιεροσύνης, Μόδεστε Χυχνίαν ἀνεβίθασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἴδωσι διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως οἱ ἀπεγνωσμένοι, καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σοφέ.

Ὀμοῖς Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενοῦν συμπαθῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπανήγαγες, τὸ νοσοῦν μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταβράχυν αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθώσω ὡς γνήσιος καὶ καλὸς μισθωτὸς ὢν ποιμὴν.

Θεοτοκίον.

Εν Θείῳ πνεύματι προδηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἥσαϊας ἀνεβόα Κύριε γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα παρθένος ἄνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουσα.

ᾠδὴ στ'. τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύσας θολερά, τῆς ἀσεβείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὥράθης, τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Ισχύει τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἱερόαθλε.

Οβίος σου τίμιος, ἡ ζωὴ, θεοτερπής, καὶ ἱερὸς ὁ θάνατος, δεδοξασμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ηρίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προσελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπὶς ἐθνῶν ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἥσαϊας, ἐνθέςως φωτιζόμενος.

Κοντάκιον, ἤχος γ'. ἡ Παρθένος σήμερον.

Ιακώβου μάκαρ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θείαν κάραν σου ὡς εἰδόντες, κράζοντες μὴ υπερβῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελούντας Ἱερέων καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τῶν ἱερέων τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν μαρτύρων τὴν πάντερον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἁγμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφημῶμεν τὸ γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἐν ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν ἱαμάτων ἀκένωτα ρεύματα τοῖς τελούσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ δεούσης προθυμίας καὶ πίστεως, χαίροις τῶν ἱερέων μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

18 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστον Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ.

Στιχ. Φέρε Μόδεστε παμμάκαρ, καὶ σοῦ τάφον.

Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου..

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος, Σεβαστιανοῦ καὶ τῷ σὺν αὐτῷ Ζωῆς Τραγκλίνου, Νικιστράτου.

Κλαυδίου Κάστορος Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελίνου καὶ Μάρκου.

Τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐδιδίου.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου Ἐπισκόπου Ἀμισσοῦ.

Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Φωκᾶ καὶ Ἑρμίλου διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Ζακχαίου διακόνου καὶ Ἀλφειοῦ Ἀναγνώστου ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀγίας καὶ θαυματουργοῦ Σοφίας, καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπατρείοις.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Σιγκέλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων καὶ Πάντων τῶν Ἀγίων Ἀμὴν.

Ἐδὲ ζ'. Ἀφραστον θαῦμα.

Συχναῖς νιφάει, καὶ ἐπομβρίαῖς τῶν λόγων σου, ἀρδευομένη οἶα λιπαρά, καὶ εὐγεως γῆ δέδεικται πολύφορος, ἢ ἐκκλησία Χριστοῦ καρποφοροῦσα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Οὐκέτι στέγην, τὴν ἄμερον παρῆρσιν σου, καὶ τὸ ζῆλον δι' ἔσχατος σοφέ, οἶα μιμητὴς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμόνων θήραμα ὁ κακεργάτης, καταγράφει τὴν ψῆφον σου θανάτου.

Αρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δήμιοι, ὡς ἀρνίον ἀρπάσαντες, σπουδῇ εἰς τὸν τῆς καταδίκης τόπον ἔουρον, καὶ τοῖς λίθοις λιθάζοντες ἀσπλάγχχνως, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν προφήταις θρυλλούμενον, καὶ δικαίοις πάλαι ἐμφανῶς Παρθένος ἀγνὴ τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐδὲ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Αδιάσειστος πύργος, στύλος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βάσις τῆς πίστεως λύρα μελουργός, ἀσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Ωσπερ ἥλιος πάτερ σαφῶς ἀνέτειλες, τὴν Σιών καταυγάζων φωτὶ τῶν ἔργων σου υἱὸν τῆς ἡμέρας ἐπέγνωμεν, καὶ Σιών τῆς ἄνω Μόδεστε κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν βασάνων παρήλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληναίους ἐφθασας ἀγαλλόμενος ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Θεοτοκίον

Προφητῶν θεηγόρων ῥήσεις πεπλήρουνται, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τεκεῖν τὸν κύριον, ἅπαντα ἡ γῆ εὐφραίνεισθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὲ θ'. μὴ ἐποδύρου μου μήτερ.

Πατριαρχῶν ὁμήγουρις, προφητῶν ἡ πανηγυρίς, Ἱεραρχῶν καὶ Ἀποστόλων δῆμοι καὶ χοροὶ, ἀθλητῶν ἀγέλαι, μαρτύρων φάλαγγες Ἀσκητῶν καὶ Ὁσίων συστήματα, τὴν σὴν ἀνιούσαν προέπεμπον Ἱερομάρτυς τὴν ψυχὴν.

Ωραϊσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πεποιτικμένη ἀρετῶν, χρυσοῖς ἐν κροσσῶσι, ὡς φαίδραν παστάδα τὸ θεῖον σκηνός σου, ἢ ψυχὴ σου, λυποῦσα πρὸς τὰς φωτισθεῖς οὐρανίους παστάδας ἀνῆλθε Μόδεστε.

Η τυραννὶς τοῦ θανάτου ἐξησθένησεν ὄντως ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἱ ψυχαί, τοῦ δὲ λόγου πίστις σὺ εἰ Μόδεστε, καὶ νεκρὸν γὰρ θαυμάτων προχέεις ποταμοὺς τοῖς ἐν πίστει τῷ Θεῷ φοιτῶσιν οἰκῷ σου.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πάσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ παρθένε, τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἢ Βηθλεὲμ ἠνέωξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἅπαντες, ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἑκτενῶς, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας Δέσποινα πληρῶσον.

Ἐξικοστειλάριον, φῶς ἀναλλοίωτον.

Εν Ἱεράρχαις αὐγάξεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρα καὶ ἐν τοῖς μάρτυσι λάμπεις, ὥσπερ ἐν ἀστροῖς σελήνη, διὰ τὴν σὴν εὐφημοῦμεν, κοίμησιν Μόδεστε πάτερ Σιών ἀγίας τὸ κλέος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτοχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἶνους ἱστώμεν στίχ. δ'. ἡχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ιάσεων νάματα ὁ σὸς, καὶς τοῖς προστρέχουσιν, ἀναπηγάξει ἐκαστοτε Μόδεστε ἐνδοξε, καὶ ἐκ πλάνης πάθη καὶ βυθίζει φάλαγγας δαιμόνων συνεργεῖα τοῦ πνεύματος, Χριστόν, ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ὡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοῦς, ἢ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκάματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἢν ἀπήργασας Θεοῦ τῇ χάριτι, ἱερόαθλε τρισόβλις, διὰ δισώπει ὑπὲρ τῶν ὁμούντων σε.

Απαύασμα ὦφθη ἀληθῶς, Ἱεράρχα Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὦφθης, ἀρβραγῆς

ακλόνητος, υπέρμαχος θεόφρων και πρόβλος, πάντων ενώπιον, δογματίζων ακριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Εβραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θεία χάριτι, τούτους ἐννικήσας πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα, ὃν ἐκέλευς, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀόξα ἤχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ἄσκαρος ὑπήνεγγας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, Ἱερομάρτυς πάνσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρόντων παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἠξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφθάρτου δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος

Ἐκαὶ νῦν Ἱεροεόρτιον. Ἦχος πλ. Δ'.

ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ αὐτὸν ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἤκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ὁ ἀπόστολος, προκείμενον ἤχος β'.

Στιχ. σῶσον κύριε τὸν λαόν σου.

Στιχ. πρὸς σὲ κύριε κεκρόξομαι.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. 4 καὶ 5.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερεῖα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς· Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὰς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖναι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καὶ ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ πορῆσις τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι, καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς

περίκειται ἀσθένειαν, καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ, προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλούια ἤχος πλ. β'.

Στιχ. μνησθήτι τῆς συναγωγῆς σου

Στιχ. ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κεφ. 10.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ Ἰδία πρόβατα καλεῖ καὶ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ Ἰδία πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἄλλοις δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ἱερώτατε Μόδεστε, χαίροις Ἱερέων καὶ Μαρτύρων τὸ καύχημα, ὅτι τοῦ τυράννου καθείλες τὰ λυρώδη, καὶ ἱατρὸς τῶν ζώων, ἐδείχθης ἐτοιμος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεὺς

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ὁ τοῦ φωτὸς δημιουργός, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας σου, ὅτι σὲ δέσποτα, καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου θανάτου, καὶ βασάνων ἠλόγησα, μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με φιλόφρονε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ πρόσδεξαι μου ταύτην τὴν προσευχήν, καὶ ὅς τις τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσει βοηθὸς αὐτῷ γενοῦ κύριε, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλήσῃς αὐτὸν παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλοῦσιαν τὰ ἐλέη σου. καὶ ὅστις ἀναγινώσκει τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου Μαρτύριον, εὐλόγησον αὐτὸν κύριε, καὶ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἀπέλασον δέ, καὶ ἀποδίωξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μοδέστου ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν παντοῖαν βλάβην, καὶ νόσον. καὶ δέσποτα ἐπίδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὴν ἐμὴν προσευχήν, καὶ εὐλόγησον, καὶ πλήθυνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν θεραπόντων, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος λεγομένη εἰς κτήνη.

Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ἐλάχιστος Μάμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμελγὼν τὰς ἐλάφους, καὶ τυροὺς ποιῶν διένεμον τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ μαρτυρίου μου. ἐκεῖ οὖν μου διατρίβοντος προσήλθον Ἰωάννης, καὶ φιλόθεος, παρακαλοῦντες, καὶ λέγοντες, φθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέπεσον εἰς τὰ ποίμνια, καὶ βουκόλια, καὶ τελευτῶσι κακῶς, καὶ δεόμεθά σου ἅγιε τοῦ θεοῦ πρόσδεξαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα Ἰαθῶσιν ἀπὸ παντὸς κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου εἰς δόξαν θεοῦ. ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί ἐγὼ ἁμαρτωλός εἰμι, καὶ ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει, αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρακαλοῦντες με. καμψθεὶς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσευξάμενος τῷ κυρίῳ εἶπον.

Ἐπικαλούμεθα σε τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν θεόν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων, καὶ σαρ-

κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ θαλίῃ δὲ σταυρόν, καὶ ζωὴν τῇ γένει τῶν βροτῶν χαρισάμενον, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου Μάμαντος, καὶ ὅστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ, καὶ θλίψει πολλῇ καὶ ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖται τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος, μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτοῦ διαβολικὴ συμφορά, ἢ ἄλλη τις νόσος.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἐτελοῦς δούλου σου. ἀλλ' ἐπάκουσόν μου φιλόφρονε κύριε, καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ αὕτη μου ἡ προσευχή εἴτε εἰς ποίμνην, εἴτε εἰς βόας, καὶ ὅστις ἐπικαλέσεται σε, καὶ μνησθῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος, μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ νόσος ἢ ἕτερος πειρασμός.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε, καὶ δέσποτα ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ πάσης κτίσεως, καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἐπικαλούμεθά σε, ἵνα διὰ τὰ ἁπειρά σου ἐλέη παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὰ ποίμνια ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀφατόν σου φιλοφροσύνην ἡλθες, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, καὶ ἐρρήσω ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ. σὲ γὰρ φρίττουσι, καὶ τρέμουσι πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. σὲ ὕμνεῖ, καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ ἐπουράνια τάγματα. σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, καὶ ἐλεήμονα θεόν, κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν ἀναξίαν ταύτην δέησιν, ὡς προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα. καὶ ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς ποίμνης ταύτης πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτήν, ὡς εὐλόγησας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Μωϋσῆ, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Δαβὶδ, τῶν ἁγίων ποιμένων τὰ ποίμνια. εὐδόκησον δὴ κύριε ῥυθῆναι τὴν ποίμνην ταύτην ἀπὸ παντὸς νοσήματος, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν. εὐλόγησον τὴν ποίμνην τοῦ δούλου σου (.....) καὶ ἀποδίωξον ἀπ' αὐ-

τῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινός, καὶ παντοδύναμος κτίστης, καὶ Θεὸς παντὸς τοῦ κόσμου, ὁ μὴ παραβλέπων ψυχὰς δεομένας, σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοὺ δεόμεθα, καὶ παρακαλοῦμεν φιλάνθρωπε κύριε, εὐλόγησον τὴν ποίμνην ταύτην, ὡς εὐλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ, καὶ ἐπλήθυνας αὐτοῦ τὰ ποίμνια, αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην ἐν χιλιάσι, καὶ μυριάσι, καὶ ῥῦσαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς κακοῦ, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ διαβόλου, καὶ αὔρας θανατηφόρου. φρουρήσον αὐτὴν δι' ἀγγέλων ἁγίων σου, συντηρῶν, καὶ φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δοῦλόν σου ἀσκανδάλιστον, καὶ ἀνεπηρέαστον, ἀπολαμβάνων τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν ἐξ αὐτοῦ χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλάνθρωπιά τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, φιλοπονηθεῖσα παρὰ Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ ἁγιορείτου, λεγομένη εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν, καὶ βλάβην βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς μου, ὁ ἐλεήμων, καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νοσητήν, καὶ αἰσθητήν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα, ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντων προνοῶν, καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου, αὐλῶν, ὀλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμφύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων, οὐδὲν γὰρ ἀπρονόητον, οὐδὲ ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ, καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνοίγων τὴν χειρὰ σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Σὺ εἶ ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. σὺ εἶ ὁ πάλαι τὰς τῶν ζώων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζώων τῶν

Αἰγυπτίων. σὺ εἶ, ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον, καὶ τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον.

Σὺ εἶ, ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας, τὸν τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰψ διαφθείραντα, τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα νεκρωθέντα τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας, τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα ἐμφανῇ γενέσθαι παρασκευάσας ὁμνύοντα μηδὲ ποτε προσεγγίσει τολμήσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθεῖ τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα, σοὺ τοῖνυν δέομαι, δέσποτα πανάγαθε, καὶ ποιητὰ τοῦ παντός, καὶ σὲ Ἰκετεύω τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον, ἐπάκουσον ταύτης τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν, καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου, τῶν ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα, καὶ δὸς Κύριε, πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσιν τοῖς λειψάνοις μου εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζώων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὕγειαν, καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν, καὶ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς Ἱδίῳις σπλάγχνοις ἐπικαμπτόμενος οἰκτεῖρον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγελῶν θεριζόμενα, καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα μόνοις τοῖς μυκηθμοῖς. καὶ ταῖς γοεραῖς, καὶ ἀνάρθροις φωναῖς τὸ πάθος, καὶ τὴν δδύνην αὐτῶν ἐλεεινῶς ἐξαγγέλλοντα, ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἔλκεσθαι, εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐκ οἰκτερήσεις ταῦτα σὺ, τούτων ποιητής, καὶ προνοητής; σὺ γὰρ εὖσπλαγχνε, καὶ τῶν ἐν τῇ κιβωτῇ ζώων ἐμνήσθης, ὑπὸ τῆς οἰκείας χρηστότητος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος. Ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας, καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν βοῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζώων καλλι-εργῇται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνωσι δὲ οἱ καρποί, καὶ ἀφθόνως οἱ δούλοι σου, οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά μου ἀπολαύωσι τῶν Ἱδίων γεωργιῶν, ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισεύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, Καὶ δοξάζωσι μὲν σὲ τὸν χορηγὸν παντὸς ἀγαθοῦ. τιμῶσι δὲ καμὲ τὸν σὸν δούλον, καὶ Ἰκέτην θερμότατον τῆς παντοκρατορικῆς βασιλείας σου, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προ-

σκύνησις, σὺν τῇ ἀνάρχῳ σου πατρί, καὶ τῇ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀθλησις, καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος, καὶ θαυματουργοῦ Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος ἐγεννήθη ἀπὸ ὀρθοδόξους γονεῖς Εὐσέβιον, καὶ Θεοδοῦλῳ, ὀνομαζομένους ἐν τῇ πόλει Σεβαστείᾳ ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 292, ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ του ἦν στείρα, τούτου χάριν διὰ προσευχῆς τῶν γονέων του ἐδόθη εἰς αὐτοὺς υἱὸς ὁ μέγας οὗτος πατήρ ὕστερον ἀπὸ τεσσαράκοντα χρόνους τοῦ γάμου των, ἀφ' οὗ δὲ ἐγεννήθη οὗτος, διεβάλλθη ὁ πατήρ του εἰς τὸν Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ λοιπὸν δεθεῖς ἐκλείσθη μέσα εἰς φυλακὴν. τοῦτο μαθηοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ Θεοδοῦλη, ὑπῆγε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν φυλακὴν. εὐρισκόμενοι ἐκεῖ παρεκάλουν καὶ οἱ δύο τὸν Θεόν, καὶ οὕτω παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των εἰς χεῖρας ἁγίων ἀγγέλων, γινόμενοι μάρτυρες κατὰ γνώμην, καὶ προαίρεσιν, οἱ δὲ δεσμοφύλακες εὐρόντες αὐτοὺς ἀποθαμμένους, εὐρόντες δὲ καὶ τὸ παιδίον ζωντανὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ἔλαβον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὸν μαξιμιανόν, ἦτον δὲ τότε πέντε μηνῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς βλέπων τὸ παιδίον εὐμορφον, καὶ χαριέστατον παρέδωκεν αὐτὸ εἰς ἕνα τοῦ συγκλητικὸν διὰ τὸ ἀναθρέψαι ἐπιμελῶς, ἵνα μὲ τὸν καιρὸν γένῃ ἄξιον νὰ ὑπηρετῇ τὸν ψευδώνυμον Θεόν· διατρεφόμενος λοιπὸν κοντὰ εἰς τὸν συγκλητικὸν ὁ μακάριος Μόδεστος ἔμαθεν, ὅτι οἱ γονεῖς του μακαρίως ἀπέθανον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὸν Χριστόν. ὅθεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τοὺς δεκατρεῖς χρόνους τῆς ἡλικίας του, τότε εὐρίσκων ἕνα Χριστιανὸν ἐδιδάχθη ἀπ' ἐκείνου τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὅλος αὐτῆς οἰκείος, καὶ ἐκδοτος γίνεται, ἐλυπεῖτο δὲ διατὶ συνεστρέφετο μὲ τοὺς ἑλληνας.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ Μαξιμιανὸς ἐκήρυξεν, ὅτι ὅλος ὁ λαὸς νὰ προσφέρῃ θυσίας εἰς τοὺς Θεούς, τότε ὁ ἅγιος εὐρὼν καιρὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων του, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τὸν ἐλευθερώσωσιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐλλήνων, ἵνα ἀξιωθῇ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, ὅθεν εὗρεν αὐτὸν εἰς χρυσοχόος καταγόμενος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν παρέλαβεν ὅστις ἔκαμεν

ἐν τῇ ἐδῶ διάφορα θαύματα, τὸν παρέστησεν οὖν εἰς τὸν ἀρχιερέα, ὅπου κατηχήθη τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τελειώτερον διὰ τὰ βαπτισθῇ, ὅταν δὲ ἐβαπτίζετο ὁ ἅγιος ἠκολούθησε θαῦμα παράδοξον· ἐφάνη γὰρ εἰς στύλος πυρὸς ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καταβαίνων, ὁ ὁποῖος ἐπεστηρίζετο ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτιζομένου· ἀφ' οὗ δὲ ἐβαπτίσθη ἰάτρευσε μὲ μόνην τὴν προσευχὴν του, καὶ ἐπίθεσιν τῆς χειρὸς του τὸν ἀδελφὸν τοῦ χρυσοχόου, ὅστις ἔπασχεν ἀπὸ θανατηφόρου ἀσθένειας. ὁμοίως ἐθεράπευσε καὶ ἕνα δαιμονισμένον. εἶτα ἐπειδὴ καὶ ὁ χρυσοχόος, καὶ ἡ γυνὴ του ἀπέθανον, ἔκαμον συγκληρονόμον τῆς περιουσίας των ὁμοῦ μὲ τοὺς υἱοὺς των καὶ τὸν ἅγιον εἰς τὰς διαθήκας των. ἀλλ' αὐτὸς χαρίσας τὸ μερίδιον τῆς κληρονομίας του εἰς τοὺς υἱοὺς ἐκείνων ἀνεχώρησεν εἰς τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους, καὶ ἐκεῖ ἔζη ζωὴν ἀσκητικὴν· οἱ δὲ τοῦ χρυσοχόου υἱοὶ μὴ ὑποφέροντες ἀπὸ τὸν φθόνον τους νὰ βλέπωσι τὸν ἅγιον τιμώμενον ἀπὸ ὅλους, τί κάμνουσιν; ἐπειδὴ αὐτοὶ ἔμελλον νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ μισῆρι διὰ τὰ πραγματευθῶν, διὰ τοῦτο κατέπεισαν καὶ τὸν μακάριον Μόδεστον νὰ ὑπάγῃ μὲ αὐτούς. ἐκεῖ δὲ φθάσαντες ἐπώλησαν ὡς σκλάβον τὸν ἅγιον εἰς ἕνα ἄπιστον ἄνθρωπον, ὅστις τὸν κατέστησε βοσκὸν τῶν βοδίων του, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔλαβε πολλὰ δεινὰ ὁ τρισόλβιος εἰς διάσθημα ἑπτὰ ὁλοκληρῶν χρόνων· ἀλλ' ὁ ἅγιος διὰ θερμῆς, καὶ ἐπιμόνου προσευχῆς του ἡλευθέρωσε τὸν αὐθέντην του ἐκείνον ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ἀπιστίας, καὶ κατέπεισεν αὐτὸν νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ βαπτισθῇ. ἀλλὰ καὶ πάσχοντα ἀπὸ δεινῆν ἀσθένειαν ὑγειῇ τοῦτον ἐποίησεν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐκεῖνος ἀπέθανεν ὑπῆγεν ὁ ἅγιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα χάριν προσκυνήσεως τοῦ ζωοδόχου τάφου. ἀπὸ δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπῆγεν εἰς τὸ οἶναιον ὄρος, καὶ ἐκεῖ ἡσύχαζεν εἰς μόνον προσέχων τὸν Θεόν, καὶ πολλὰ ἐποίησε θαύματα.

Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ὁ θείος λέγω πλάτων συνηθροίσθη ὅλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς ἐπερίμενον ἔξωθεν ποῖον ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Θεός, διότι τοιαύτην καλὴν συνήθειαν εἶχον, ὅποταν ἤθελον νὰ χειροτονήσωσιν ἀρχιερεῖς τοὺς, ὅποιοι ἤθελον ἡμπορέσῃ νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προ-

σευχῆς, ἐκαίνον εὐθὺς ὡς ἄξιον ἐχειροτόνουν. τότε λοιπὸν ὡς ἀπὸ
θείας χάριτος ὁδηγηθεὶς ὁ Ἰερὸς Μόδεστος ἐφθασεν εἰς τὰς πύ-
λας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθὺς διὰ προσευχῆς αἱ θύραι ἠνοιχθήσαν, καὶ
ὁ Θεὸς Μόδεστος ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστη διὰ τὴν ἀπλό-
τητα, καὶ ἀγάπην, ἣν εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ καθαρότητα. ὦν
τότε χρόνων πεντήκοντα ἐννέα. ἐδέετο δὲ τοῦ Θεοῦ καθ' ἐκάστην
νὰ τῷ δοθῇ καμμία χάρις εἰς ὠφέλειαν. ὁ Θεὸς λοιπὸν ὁ ποιῶν
τὸ θεῖον τῶν φοβουμένων αὐτόν, ἐχάρισε καὶ εἰς τὸν δοῦλον
του τοῦ πλουσιωτάτην δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἰατρεύῃ τὰ ζῶα· καὶ
ἀκούσατε τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του.

Ἀνὴρ τις οἰκοδόμος τὴν τέχνην ἐν καιρῷ θέρους ζεύξας τὰ
βόδια του, καὶ τιθεὶς φορτίον εἰς τὴν ἄμαξαν ὑπήγαιεν εἰς τὸ
ἀλώνι του. ὁ δὲ φθονερὸς διάβολος θέλων νὰ βάλῃ εἰς κόπον τὸν
δοῦλον τοῦ Θεοῦ Μόδεστον, ταράξας τὰ βόδια καθ' ἑξῆς, τὰ ἑρρί-
ψεν εἰς τὴν γῆν ὡσὰν νεκρά, καὶ ἀκίνητα. ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν
κλαίων ἐφώναζεν, ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μοδέστου βοή-
θησον τοὺς βόας μου. ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος γνοὺς τῷ πνεύματι τὴν
βλάβην τοῦ σατανᾶ ἐφθασε δρομαίως, καὶ διὰ προσευχῆς ἐσήκω-
σε τὰ βόδια, καὶ ἀνεχώρησε. Πορευθεὶς δὲ ὀλίγον τι ἔμπροσθεν
ἔπесαν καὶ ἐκ δευτέρου τὰ βόδιά του. ὁ δὲ ἅγιος γνοὺς τῷ πνεύ-
ματι, καὶ τότε ἐγύρισεν ὅσον τάχιστα, καὶ πάλιν ἐσήκωσε τὰ βό-
δια, καὶ ἔδεσε τὴν ζώνην, ἣν ἐφόρει εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἀμάξης,
λέγων τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπελθε ἀδελφέ, καὶ πλέον μὴ φοβῆσαι. δὲν
ὑπέφερε τοῦτο ὁ πονηρὸς, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ στοχαζόμε-
νος δεσμὸν, καὶ ἐμπόδιον τῆς πονηρᾶς ἐνεργείας του ἐφώναζε
κατὰ τοῦ ἁγίου λέγων, ἀδικεῖς με Μόδεστε, διότι ἰδικός μου εἶναι
οὗτος ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὅλοι οἱ κόποι του, ἐπειδὴ καὶ ὅσα μοι
ἤρρεσκον ἐτέλει. ἤδη δὲ σοῦ ἐλθόντος εἰς βοήθειάν του κατε-
φρονέθη ἐγώ. διότι πιστεύσας σοι ἐμὲ ἀπηνήθη, καὶ ἐφάνη
ἀχάριστος εἰς ὅσα πολλάκις τὸν ἐβοήθησα, ὅσάκις μὲ ἐπεκαλέ-
σθη ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπειτίμησε λέγων. φεῦγε διάβολε ἀπὸ
τὸν ἀνθρώπον, διότι ὁ ἰδικός σου τόπος, καὶ τὸ κατοικητήριόν
σου εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος. καὶ εὐθὺς μὲ τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ
δικαίου ἐγένινεν ἄφαντος ὁ διάβολος, καὶ πλέον δὲν ἐβλάψεν τὸν ἀν-
θρώπον. μὲ τόσα δὲ σημεῖα, καὶ θαύματα ἐδόξασεν ὁ Θεὸς τὸν ἁ-

γιον, ὥστε τὸν ἔκαμε θαυμαστόν, καὶ ποθεινὸν εἰς ὅλους, ὅσοι
ἐκατοίκουν τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ.

Ἐνὸς ἀνθρώπου Ἱεροσολυμίτου ἀπέβηθησκον τὰ ζῶα. ἐπειδὴ
καὶ ἡ βρύσις τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐπινον ἐφαρμακεύθη ἀπὸ
ἑνα ὄφιν κατὰ συνεργίαν τοῦ δαίμονος. εἰς τὴν βρύσιν λοιπὸν ταύ-
την ὑπήγεν ὁ ἅγιος καὶ τὰ μὲν νεκρωθέντα ζῶα ἀνέστησε. τὸν δὲ
ὄφιν ἐθανάτωσε, καὶ τὸν δαίμονα ἐδίωκε νὰ φανῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς
ἐκεῖ παρευώτας, ὁ ὁποῖος ὤμνυε τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ,
ὅτι νὰ μὴ πλησιάζῃ ποτὲ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ἤθελον ἐπι-
καλεσθῇ τὸ τοῦ ἁγίου Μοδέστου ὄνομα. καὶ ἐκ τούτου πολλοὶ ἐπι-
στευσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦτον παντελῶς ἀμνησίκος, καθὼς ἀπέδειξε
τοῦτο ἡ κἀτωθεν περίστασις. οἱ υἱοὶ γὰρ τοῦ χρυσοχόου οἱ πωλή-
σαντες τὸν ἅγιον εἰς τὸ μισῆρι ὑπήγαν ποτὲ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα
χωρὶς νὰ ἠξεύρωσιν, ὅτι ὁ παρ' αὐτῶν πωληθεὶς ἐγείνεν ἐκεῖ ἀρ-
χιεπίσκοπος τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ δὲ ἀμνησίκος Μόδεστος οὐ
μόνον δὲν ἐτιμώρησεν αὐτοὺς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιον
εἰς αὐτὸν ἐπραξαν, ἀλλὰ καὶ ἐδέχθη αὐτοὺς ἀσπασίως, καὶ ἐφιλο-
ξένησε φιλοφρόνως, καὶ εὐηργέτησε μεγαλοπρεπῶς.

Πορευόμενος ποτὲ μέσον τῆς πόλεως ὁ ἅγιος εὗρεν εἰς ἓν μέ-
ρος ἀνθρώπον τινὰ πτωχὸν τοῦ ὁποῦ ἐφόφισεν ἓν μοσχάρι κα-
λὸν, ὃ εἶχε· ἐλυπεῖτο οὖν καὶ ἐκλαίει, τὸν ὁποῖον Ἰδὼν ὁ ἅγιος
εὐσπλαγχνίσθη, καὶ διὰ προσευχῆς ἀνέστησε τὸ μοσχάρι του.
ἔδραμε δὲ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἡ φήμη τῶν θαυμάτων του, καὶ
μερικοὶ ἔλεγον. ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπός μας εἶναι ἅγιος, ἄλλοι ἔλε-
γον οὐχί, εἰμὴ μάγος εἶναι καὶ διὰ μέσου τῆς μαγείας του κατορ-
θῶναι αὐτά. ἡ ἴσως εἶναι μαθητῆς τινὸς ἐπιτηδεύου Ἰατροῦ, ἀλλ'
ὅτι τῷ ἐδόθη τοῦτο τὸ χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν τὸ πιστεύομεν
ποτέ. καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον οἱ ἀπλούστεροι, οἱ δὲ φρονιμώτεροι
ἔλεγον, ὅτι ἀνίσως καὶ ὁ ἀνθρώπος οὗτος δὲν ἦτον εὐσεβής, καὶ
δίκαιος, δὲν ἤθελεν ἀνοιξῇ ὁ Θεὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ προσευ-
χῆς του, ἡ φήμη δὲ τοῦ ἁγίου ἐφθασε καὶ ἕως εἰς τὴν ἀκοήν
τοῦ τότε ἡγεμόνος, ὁ ὁποῖος ἦτον ὑποκείμενος τῇ ῥωμαϊκῇ Βα-
σιλείᾳ, καὶ μὲ ὅλον ὅτου ἦτον ἀσεβής, καὶ ἄπιστος, καὶ ἐσπού-
δαζε μὲ διαφόρους τρόπους νὰ κακοποιῇ τοὺς Χριστιανούς, τότε
οὐ μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξεπλήττετο, καὶ ἐθαύμαζε τὸν

ἄγιον. οἶδε γὰρ καὶ πολέμιος θαυμάζειν ἀνδρὸς ἀρετὴν. ἀγκαλὰ καὶ ὑστερον ἀπὸ παρακλήσεων τοῦ σατανα ἔμελλε νὰ τὸν τιμωρήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. ἀκούσαντος δὲ ὁ λαὸς, ὅτι ὁ ἡγεμὼν δὲν ἐκακοποίησε τὸν δίκαιον, ἀνευφήμουν μετὰ παύρησας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ὑψιστον Θεόν. ἀλλ' ἀκούσατε καὶ ἕτερον θαῦμα.

Γυνὴ τις χήρα, εἶχε πέντε ζευγάρια βόδια. τοῖς συνέβη μεγάλη ἀσθενεία. ἡ γυνὴ δὲ οὐσα χήρα, καὶ πτωχή, καὶ μὴ ἔχουσα ἄλλην κυδέρνησιν ἐλυπεῖτο θρηνηνοῦσα ἀπαρηγόρητα. ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ ἐδέετο ἔλους τοὺς ἁγίους νὰ τὴν βοηθήσωσιν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, καὶ μὴ εὐρίσκουσα βοήθειαν ἔδραμεν εἰς τοὺς ἁγίους ἀναργύρους Κοσμᾶν, καὶ Δαμιανόν, λέγουσα, ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ με τὴν ἁμαρτωλήν, διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου κινδυνεύουν οἱ βοές μου νὰ χαθῶν. τῇ ἐφάνη οὖν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ ἅγιος Κοσμᾶς καὶ τῇ εἶπεν, ὦ γύναι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη αὐτὸ νὰ ἰατρεύωμεν τὰ ζῶα, διότι αὕτη ἡ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ Μόδεστον τῷ μεγάλῳ ἀρχιερεὶ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτὸν θέλει ἰατρεύσει τὰ βόδια σου. ἐκείνη δὲ ἐξυπνήσασα εὐθὺς ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν μέγαν Μόδεστον, καὶ μὴ εὐρίσκουσα αὐτόν, διότι κατῴκει μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μὲ θερμότητα πίστεως νὰ τῇ φανερωθῇ ὁ ἰατρός. τῇ ἐφάνη λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν εἰς τὸ δράμα τῆς ὁ μέγας Μόδεστος λέγων αὐτῇ, ἵνα τί ὦ γύναι θρηνεῖς κατὰ πολλὰ; ἐγὼ εἰμι ὁ Μόδεστος, ὃν ζητεῖς, καὶ ἀκούσας τῆς προσευχῆς σου ἦλθον νὰ ἰατρεύσω τὰ βόδια σου. ὅθεν ἐξεγερθεῖσα τοῦ ὕπνου νόψαι ἐν μέρος ἀπὸ τὰ σιδηρὰ ἐργαλεῖα, ἃ ἔχεις, καὶ λαβοῦσα τὰ κομμάτια, πήγαινε εἰς κάποιον τόπον λεγόμενον τοῦ λαγανᾶ, καὶ ἐκεῖ εἶναι ναὸς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. ἐμπροσθεν δὲ τῆς κόγχης τοῦ ναοῦ κατοικεῖ εἰς ἄνθρωπος εὐστάθιος λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ὢν τεχνίτης ἐπιτήδιος θέλει σοι κάμῃ σταυρόν, τὸν ὁποῖον λαβοῦσα φέρε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ προσκάλεσον ἐπὶ τὰ Ἱερεῖς διὰ νὰ κάμωσιν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ τῷ πρῶτῳ ἅς λειτουργήσωσιν ὁμοῦ, ὑστερον ἅς ἀνάψωσι κηρία, καὶ λαβόντες τὸν σταυρόν οἱ Ἱερεῖς, ἅς τὸν ἀλείψωσι μὲ λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι, ἅς ράντισωσι τὰ βόδια, καὶ εὐθὺς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἡμέρας ἐπικαλέσεως θέλει φύγῃ ἀπ' αὐτὰ ἡ ἀσθενεία.

ὅτι ἐξυπνήσασα εὐθὺς ἔτρεχεν ἀναζητοῦσα τὸν μέγαν Μόδεστον, καὶ μὴ εὐρίσκουσα αὐτόν, διότι κατῴκει μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μὲ θερμότητα πίστεως νὰ τῇ φανερωθῇ ὁ ἰατρός.

Ταῦτα ἡ γυνὴ διδαχθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον ἐποίησεν, ὡς ἐδιδάχθη, καὶ ἱατρεύθησαν τὰ βόδια τῆς, καὶ ἡργάζοντο ἀνεμπόδως, καὶ πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκε τοιαύτην χάριν εἰς τὸν δούλόν του Μόδεστον. ἔπαυσε δὲ καὶ ἡφανίσθη καθε βλάβη τῶν ἀδένων, καὶ μάγων, καὶ δὲν ἐδύνοντο νὰ βλάψωσι τοὺς οἶκους τῶν πιστῶν, ὅσοι ἐπρόστρεχον εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνου τοῦ θαυματουργοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ πῶρα ὅποιος μετὰ πίστεως ἐορτάζει ταύτου τοῦ ἁγίου τὴν μνήμην, καὶ κατασκευάσει σταυρόν, κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον, ποιῶν καθε χρόνον τὰ προγεγραμμένα θέλει φυλαχθῇ ὁ αἰκὸς του, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα εὐλογεῖται διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πάσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀνθρωπίνην βλάβην.

Ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ὁ μέγας οὗτος Ἱεράρχης Μόδεστος ἐτέλει τὰ τοιαῦτα παράδοξα ἐν Ἱεροσολύμοις, διατρέχουσα ἡ φήμῃ του πανταχοῦ ἐφθασε πάλιν καὶ ἕως εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἡγεμόνος. ὁ δὲ ματαιόφρων ἡγεμὼν ἀκούσας εἶπεν εἰς τοὺς στρατιῶτας του, ἕως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγίας τοῦτου τοῦ ἀνθρώπου; ἀπελθόντες λοιπὸν ζητήσατε, καὶ εὐρόντες αὐτὸν φέρετε εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ μὲ πολλῶν εἰδῶν βασάνους θέλω ἐλέγξει τὰς μαγίας του, οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἀπελθόντες εὐρον τὸν ἅγιον, καὶ πιάσαντες ὑπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν ἡγεμόνα. καὶ ὁ δὲ τὸν ὑπὴντησεν εἰς Ἱερὺς δεόμενος, καὶ λέγων, ἐλέησόν με πάτερ, ὅτι τὰ βόδια μου πάντοτε ψοφοῦσιν, ὁ δὲ ἅγιος τῷ εἶπε, βλέπεις με δεμένον πρὸς βασάνους ἀπερχόμενον, καὶ μοὶ ζητεῖς βοήθειαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο. σπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτὸν εἶπεν ἀπελθε, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κάμε τὸν τύπον τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ παρακάλεσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μόδεστον, καὶ θέλει εἶνε εἰς βοήθειαν, καὶ σύστασιν τῶν βοδίων σου, καὶ ἐγὼ μὲν πήγαίνω νὰ θανατωθῶ, σὺ δὲ ἐὰν τιμήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελευταίας μου θέλω εἶμαι πάντοτε μετὰ σοῦ, ἐπικαλούμενός τὸν Θεὸν διὰ βοήθειάν σου. οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντες τὸν, ὅτι ἀργοπορεῖ συνομιλῶν μετὰ τοῦ Ἱερέως τὸν ἐράβδισαν λέγοντες, εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐπροστάχθημεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν. σπούδαζε λοιπὸν, ἵνα μὴ κινδυνεύσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ σέ, ἀφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὸ τοῦ ἡγεμόνος κριτήριον εἶπεν ὁ ἡγεμὼν πρὸς τὸν ἅγιον, ἀπὸ ποῦ σοὶ ἐδόθη ἡ τόση χάρις; δὲν σοὶ ἀρκεῖ, ὅτι πι-

στεύεις τὸν ἐσταυρωμένον ὡς Θεόν, ὁμοῦ μὲ τοὺς ὁμόφρονάς σου, ἀλλ' ἐπλάνεσες καὶ ὅλην τὴν πόλιν, καὶ σὲ πιστεύουν ὡς Θεόν; ὁ δὲ ἅγιος εἶπε, κακομήχανε, καὶ δολιῶτατε ἄνθρωπε. οὐδεὶς ἐμὲ ἐπροσκύνησεν ὡς Θεόν, ἀλλὰ τιμῶσιν, ὡς δοῦλον Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν. καθὼς εἶπες, τὸν ὁποῖον δὲν εἶσαι ἄξιός νὰ γνωρίσῃς καὶ σύ. ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε, καὶ ποῖος πιστεύει τὸν ἐσταυρωμένον διὰ Θεόν, πάρεξ σύ, καὶ οἱ σύντροφοί σου οἱ μάγοι; καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδεσαν εἰς μουλάρια θηλυκά ἄγρια κατὰ πολλά, ἀφήσαντες αὐτὰ νὰ τρέχωσι διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμα του, συρῶμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκεῖνον, καὶ σκληρὸν τόπον, ὁ δὲ ἅγιος ἐν ᾧ ἥπλωσε τὰς χεῖρας του δεδεμένος εἰς τὰ μουλάρια, ἐκεῖνα μὲν ἔφυγον, αὐτὸς δὲ ἐφαίνετο λευκός, καὶ ἀβλαβής, ἀλλ' ὁ ἀσύνατος ἡγεμὼν καὶ ταῦτα βλέπων δὲν ἤλθεν εἰς αἴσθησιν, ἀλλ' ἔλεγε πρὸς τὸν ἅγιον αἱ μαγίαι σου μέλλουν νὰ θανατώσωσι καὶ τὰ μουλάρια; ὅθεν καὶ ἐκ δευτέρου δέσαντες αὐτοῦ χεῖρας, καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλιν εἰς τὰ μουλάρια, καὶ μετὰ πολλὴν βίαν τὸν ἐδίωκον, ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς συρόμενος ἔλεγεν, ἂν ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν, βροχὸς δὲ βλέπων τὸν ἅγιον, καὶ γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπεν, ἐλέησόν με πάτερ, καὶ δός μοι διὰ προσευχῶν σου νὰ ἀποκτήσω μοσχάρι· ἐπιτιμήσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μουλάρια τὰ ἐσταμάτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δρόμον τοὺς, καὶ ἐπρόσταξε τὸν βοσκὸν καὶ ἤλθε πλησίον του μετὰ τὴν ἀγέλην του, καὶ εὐχόμενος ὁ ἅγιος τῷ εἶπεν, ὁ Θεὸς, ὅστις εὐλόγησε τοῦ Ἀβραάμ τὰ ποίμνια τῶν βοῶν καὶ προβάτων, αὐτὸς νὰ σοὶ χαρίζῃ κάθε χρόνον δύο μοσχάρια ἀρσενικὸν καὶ θυληκόν. Καὶ ὁ μὲν βουκόλος τυχὼν τῆς οἰτήσεως ἀνεχώρησεν εὐφραινόμενος, ὁ δὲ μάρτυς ἐπετίμησε τὰ μουλάρια καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅπου ἐδέθη· ὡργισθὴ λοιπὸν ὁ ἀλογώτερος τῶν ζώων καὶ ἀγριώτερος ἡγεμὼν, ὅτι δὲν ἐθανατώθη ὁ ἅγιος, ἀλλ' ἔμεινεν ἀβλαβής, ὅθεν ἐπρόσταξε καὶ ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκεῖνους πόδας του καρφία ὀξέα καὶ τὸν ἐδίωκον στρατιῶται δέρνοντες ἕως εἰς τρία στάδια, ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν γενναίως ὑπέμεινεν ὁ μακάριος, ὁ δὲ τύραννος νικηθεὶς ἐπρόσταξε καὶ ἥπλωσαν ἀπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τριβόλια σιδηρᾶ καὶ ὀξέα καὶ εἶπε νὰ τρέξῃ ἐπάνω ὁ μάρτυς ἕως ἑνα στάδιον, ὁ δὲ Χριστὸς καὶ

τότε ἐχάρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δοῦλόν του καὶ δὲν ἐβλάβη παντελῶς. Οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν τοῦ ἀνημέρου τυράννου ὑπηρέται ἔλεγον ἀνάμεσόν τοὺς, βλέπετε, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κακοποιήσωμεν; ἔλθετε οὖν νὰ τὸν λιθοβολήσωμεν ἕως ὅτου νὰ σκεπάσωμεν μετὰ τὰς πέτραις τὴν ἀγνωστόν του κεφαλὴν. ταῦτα εἶπον καὶ παρευθὺς τὸν ἐλίθισαν. Ὁ θεὸς δοξάζων τὸν δοῦλόν του ἐγύριζε τοὺς λίθους, οὓς ἔρριπτον οἱ φονεῖς εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ δίκαιος πάλιν ἐφαίνετο ἀπαθής. Καὶ πάλιν ἐσυμβουλευθῆσαν μετὰ τὸν ἡγεμόνα καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἓν χάλκιωμα γεμάτον μολύβι, ἔπειτα ἀναψαν κάτωθεν μεγάλην πυρκαϊάν, καὶ τὸν ἄφησαν μέσα ἕξ ἡμέρας. ὕστερον δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόητοι, ὅτι χωρὶς ἄλλο ἀπέθανεν, ἔστειλαν μερικοὺς ἀπὸ τὸ τάγμα των νὰ ἀφανίσουν τὰ κόκκαλά του διὰ νὰ μὴ τὰ εὕρωσιν οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὰ τιμήσουσιν. Ἀλλ' ἐπλανέθησαν οἱ ἄφρονες, διότι τὴν νύκτα ἐκεῖνη ἤρπασαν οἱ Χριστιανοὶ ζωντανὸν τὸν μάρτυρα, καὶ τὸν εἶχον σὺν αὐτοῖς· οἱ σταλέντες λοιπὸν ἰδόντες ζῶντα τὸν ἅγιον, καὶ ἀβλαβή, ἐξεπλάγησαν. καὶ λαβόντες αὐτὸν ὑπήγαγον εἰς τὸν ἡγεμόνα, τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος, καὶ θηριώδης, εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ ἐτρύπησαν μίαν κολώναν, καὶ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σφικτὰ τὰς χεῖρας τοῦ ἁγίου. Ἐπειτα τοῦ ἔχιναν ἀπάνω εἰς τὸ γυμνὸν τοῦ σώματος μολύβι ἀναβραστόν, καὶ ἀναψαν καὶ τριγύρω του μεγάλην κάμινον· ὁ δὲ μακάριος Μάρτυς ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔμεινεν ἀβλαβής, ἔχων τὸν ὕψιστον Θεὸν καταφυγὴν του· διὰ τοῦτο οὐδὲ κἀνὲν κακὸν ἔπαθεν, οὔτε ἡ φλόξ ἡμεγίστη ἐκεῖνη ἤγγιξεν εἰς τὸ κορμίον του, διότι ἡ κἀμινος ἐσθέσθη καὶ ἡ κολώνα ἐσυντρίφθη, ὁ δὲ μάρτυς ἐσύκωσε τὰς χεῖρας του εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ εὐχαρίστη τὸν Θεόν. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς πάλιν ἐλθόντες, καὶ τὸν μάρτυρα ζῶντα, καὶ προσευχόμενον ἰδόντες, ἔβαλον αὐτῷ τοὺς πόδας του εἰς ξύλον, καὶ ἔχυναν μολύβι ἀναβραστόν εἰς τὸ κορμί του. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀβλαβὴς ἐφάνετο ὁ ἅγιος. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι, καὶ δαιμονιώδεις, φιλονεικοῦντες νὰ νικήσωσι τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἁγίου (ὃ τῆς ὁμότητος, καὶ ἀπανθρωπίας) ἀλειψαν τὴν κεφαλὴν του μετὰ πύσσινον, καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν μετὰ φωτίαν (οἱ ἅγιοι ὡς ἀληθῶς τοῦ αἰωνίου πυρὸς) καὶ οὕτω τὸν ἄφησαν νὰ περιπατῇ διὰ μέσου τῆς πόλεως, ἐθυμώθησαν δὲ ὅλοι οἱ κάτικοι τῆς πόλεως διὰ τοῦτο, καὶ ἐναντίον τοῦ ἡγεμόνος ἐδόκησαν· ὁ δὲ μαθὼν, ὅτι ὁ λαὸς ἐταράχθη, ἐπρόσταξε

καὶ ἔφεραν πάλιν τὸ ἅγιον, καὶ ἠρώτησε τοὺς ἄρχοντας του, τί λέγετε ἐσὶς διὰ τὸν Μόδεστον; βλέπετε, ὅτι ἀμμία βάσανος δὲν τὸν ἔβλαψε, καὶ τώρα ἂν τὸν ἀφήσωμεν μέλει νὰ τοὺς πλανήσῃ ὅλους νὰ πιστεύσωσι τὸν ἐσταυρωμένον. Οἱ δὲ εἶπον· κράτισε ἡγεμόν. μὴ προστάξῃς πλέον ἄλλο, εἰμὴ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσωσιν. καὶ ἄφ' οὗ ἔφερον ἐν σπαθί τοῦ τὸ ἔδειξεν ὁ τύραννος λέγων, Μόδεστε, ἢ ὠμολόγησε τὰς μαγίας σου, ἢ τώρα προστάξω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσωσιν. Ὁ δὲ μάρτυς εἶπε· με πολλὴν εὐφροσύνην ἀληθῶς σήμερον μοὶ προσενεῖς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν. Ὁ ἡγεμὼν οὖν βλέπων τὸ στερεόν, καὶ ἀμετάθετον τῆς γνώμης του ἀπεφάσισε νὰ ἀποκεφαλίσωσιν ἔξω τῆς πόλεως. Ἀφ' οὗ τὸν ἔφερον οἱ στρατιῶται ἐζήτησεν ὀλίγον καιρὸν νὰ προσευχηθῇ, λέγων οὕτω. Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ δημιουργὸς τοῦ φωτός, καταξιώσόν με τῆς σῆς βασιλείας, ὅτε σὲ δέσποινα καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου. Καὶ διὰ σὲ θανάτου, καὶ βασάνων κατεφρόνησα. Μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνῃς με φιλάνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν. Καὶ δέομαί σου, ὅστις με ἐπικαλεσθῇ, καὶ με ἐορτάξῃ, καὶ ὅποιος ἀναγνώσῃ τὸ μαρτύριόν μου, βοήθει αὐτῷ πάντοτε, καὶ χάρισαι αὐτῷ πλοῦσια τὰ ἐλέη σου, καὶ ἀποδώξον ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα του πᾶσαν βλάβην, καὶ ἀσθένειαν. Καὶ πληθύνον τὰ ζῶα του, ὡς εὐλόγησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῦτα εἰπὼν, καὶ αὐξάμενος ἀποκεφαλίσθη τῇ ἡμέρᾳ Παρασκευῇ. Διότι οὗτος παρεκάλει· ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγενε καὶ ἡ κοσμοσωτήριος σταύρωσις. Ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως, καὶ πόθου ἐορτάζουσι τὸν ἅγιον, βοηθεῖ καὶ αὐτοὺς τὸν οἶκον τους, καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ καὶ πληθύνει, καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ. οὗτος ὁ ἅγιος ἔζησε χρόνους ἐννεμήκοντα ἐπτὰ. ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ὀκτώ. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς· ὧν ἀξιωθείμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.